

HT-NYTT

44. ÅRGANG

NR 2 2021

FOTO: ESPEN NILIUS

Følg oss på Facebook
og Instagram

Naturopplevelser for livet

Haugesund Turistforening

HT-NYTT

Haugesund Turistforening
Adresse: Strandgt. 171, Bytunet
Telefon: 52 71 53 11
Internett: haugesund.dnt.no
haugesund@dnt.no

Åpningstider Tursenteret
Man.-fred.: 10-15.30

Daglig leder:
Tore Haugen
tore.haugen@dnt.no

Leder prosjekt og teknisk drift:
Rolf Svendsen
rolf.svendsen@dnt.no

Aktivitets- og turansvarlig:
Audhild Sannes
audhild.sannes@dnt.no

Aktivitet barn og unge:
Belinda Lid Gundersen
belinda.gundersen@dnt.no

Kommunikasjon og kundeservice:
Lotte Størksen
lotte.storksen@dnt.no

Redaksjonskomite:
Per Qvale
Alexander Urrang Hauge
Åsa Leifsen
Tone Helene Strand Kveinen
Knut Lund Jacobsen
Silje Rødeseike

Styreleder:
Lars Johann Milje

Styremedlemmer:
Inger Kallevik Haavik
Roald Bø
Rolf Børseth
Geir Kvassheim
Nina Grødem Lindøe
Inger Åmodt

Varamedlemmer:
Silje Rødeseike
Arvid Helgesen

Leder turgupper:
DNT ung Haugesund: Irene Sandvik Qvale
Barnas Turlag Haugesund: Tiril Haukeland Håland
Barnas Turlag Sveio: Mona Eikemo
Barnas Turlag Tysvær: Jan Terje Mørk
Barnas Turlag Vindafjord: Tina Mari Einem Heggen
Barnas Turlag Karmøy: Hanne Jamieson
DNT Fjellsport Haugesund: Bendikte Street Baadsvig
Seniorgruppa: Anne Lise Borum

Sauda Turlag: Ola Breivik

Etne Turlag: Jorunn Bringedal Berge

Vindafjord Turlag: Jan Sverre Frønsdal

Kontingentsatser 2022:

Familiemedlemskap	Kr. 1 325,-
Hovedmedlem	Kr. 740,-
Ungdom (13-26 år)	Kr. 330,-
Barnas turlag (0-12 år)	Kr. 140,-
Husstandsmedlemskap	Kr. 405,-
Honnør (67 år og over)	Kr. 580,-

Gavemedlemskap

Barnas turlag tom. 12 år	Kr. 1 200,-
Hovedmedlemskap i 10 år	Kr. 7 400,-
Livsvarig medlemskap	Kr. 18 000,-

INNHold

LEDER	3
DIKT, ØYA MI	3
LANGS MOSNESELVA, FRÅ ÅKRAFJORDEN TIL FOLGEFONNA ...	4
HILS PÅ BELINDA	9
LANDSMØTE I HAUGESUND 10-12 JUNI	10
VILLA VIBRANDSØY	11
ROSSNOS - DEN MEST OMSTRIDTE FJELLTOPPEN	
I HARDANGER	12
NY BRU OVER FLÅTEELVA	14
LEDERSAMLING PÅ OLALIA	16
NYTT FRA TURLEDERKOMITEEN	17
DA LANGFOSS BLE REDDET FRA UTBYGGING	18
TURTIPS: STOREFJELLNIBBA	24
BILSENTERET HAUGESUND NY SAMARBEIDSPARTNER	26
SENIORGRUPPEN PÅ TUR	28
PÅ FRIFOT: TIL GLEDE OG BESVÆR	30
HILSEN FRA OLALIA FJELLSTOVE	31

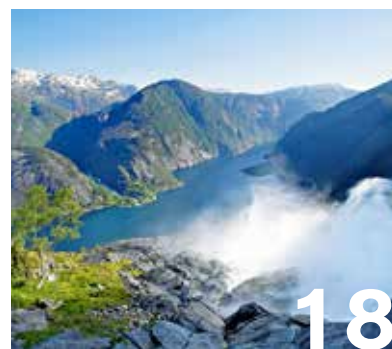

Foto forside: Espen Mills

HEI IGJEN ALLE SAMMEN!

Tiden flyr, og nå har vi snart lagt bak oss året 2021. Vår drift har også dette året vært preget av Covid-19 restriksjoner, men det har ikke hindret oss i å komme oss ut på tur! Våre hytter har hatt godt besøk og fellesturene har hatt bra med deltakere.

Nå skal jeg ikke se meg så mye bakover, men heller fokusere på alt det hyggelige som ligger foran oss i 2022. Styret i HT har begynt å jobbe med kommende år. Allerede nå kan du gjerne sette av kvelden onsdag 9. mars. Da avholder foreningen årsmøte. Det hadde vært hyggelig å se deg der. Det jobbes også på spreng med å slutføre arbeidene på vår «nye» bynære hytte, Villa Vibrandsøy. Målet er at denne ny-restaurerte villaen på Vibrandsøy skal kunne tas i bruk før sommeren. Her jobbes det med dugnadsarbeider hver tirsdag, og det ser ut til å bli utrolig flott der ute.

Videre er HT vertskap for DNTs landsmøte i 2022. Da forventes det ca. 400 tilreisende delegater fra hele DNT-Norge til Haugesund. Og i den forbindelse arrangerer HT en mengde turer i uke 23. Spesielt for de tilreisende. Målet er å ha minst en tur i hver av kommunene på Haugalandet slikt at vi får vist dem hele vårt turområde. Videre legger vi opp til at arrangementet skal være synlig for folk flest i distriktet vårt. Det skal bli ordentlig feststemning i byen, spesielt på fredag og lørdag den

uken! I denne forbindelse trenger vi igjen hjelp av dere medlemmer. Vi trenger både turledere til turene, veiledere for tilreisende og annen hjelp til gjennomføring av arrangementene. Det kan være en fin anledning til å møte andre DNT-ere fra vårt vidstrakte land. Så sett seg gjerne opp med noen avspaseringsdager eller feriedager i uke 23, og meld deg til tjeneste. Vi kommer med mer info på årsmøtet og på andre møter i vår. 2022 er av våre myndigheter utropt til FRIVILLIGHETENS ÅR. Da skal vi feire frivilligheten – Norges største lag- og dugnadsarbeid. Alle de som jobber som frivillige i forenings-Norge skal hylles og settes pris på, og vi har et mål om å få enda flere med på laget. Ingen har vel opp gjennom tidene vært bedre enn DNTs foreninger på å engasjere frivillige til dugnad. Men det skal ikke hindre oss i å bli enda bedre. Et tema som vi i HT skal jobbe med i året som kommer er BÆREKRAFT. DNT har vedtatt en Bærekraftstrategi, og HTs styre har bestemt at vi skal tiltre denne. Vi har sågar avgitt et forpliktende bærekraft-løfte. Internt i HT startet vi jobbingen med bærekraftstrategien på ledermøte på Olalia nå sist i november. Men skal jobbe videre med dette i 2022. Nå må det nok sies at vi i DNT alltid har vært gode på bærekraft, men vi har et ønske om å bli enda bedre og mer bevisste i våre handlinger. Hva med å reparere defekte sko og klær i stedet for å kaste? Eller

Lars Johann
GOD JUL

å leie turutstyr på vårt FRILAGER, i stedet for å kjøpe nytt som du kanskje ikke kommer til å bruke så veldig mye. Eller ta med deg søppel i sekken hjem fra tur, i stedet for å forlate det på våre hytter. Da slipper vi å fly det ned med helikopter. Dette er litt BÆREKRAFT i praksis, som du og jeg kan bli bedre på. Nå ser jeg frem til alt det hyggelige vi skal få oppleve i 2022, både hver for oss og sammen. Jeg vil og nytte anledningen å si TUSEN TAKK FOR INNSATSEN i 2021. Uten ditt bidrag hadde ikke HT vært hvor vi er i dag. Og husk å fornye ditt DNT-medlemskap for 2022 når det nå snart kommer en melding om det. Oppgaver står i kø for å løses, og vi trenger ditt bidrag og medlemskap for å klare disse. Til slutt vil jeg ønske alle HT-medlemmer en riktig god jule- og nyttårshøytid. Med alle gode ønsker for dere alle i 2022.

Lars Johann Milje
Styreleder HT

Naturen i poesien var emnet på Poesifestivalen i Ulvik i 2021. Jeg la merke til et dikt som mange ville kjenne seg igjen i. Diktet er illustrert her av et fjell i Tysvær, Lammanuten.
Mvh Anne Rees Halvorsen

MÅLET NÅDD

Solvarm grusveg
og sauaskit
varm bakke
eit steg om gongen
streva seg oppover
jamnt tempo
så kjem ein vel fram
godt å kjenna kroppen verta trøytt
og der var målet!
Utruleg kor godt
brødiskivene smakar ute!
Støv og sveitte og den eine kleggen
er gløymt.

ODDBJØRG VESTRHEIM

DIKT

Turen gjekk frå der elva renn ut i fjorden, og opp til høgre hjørne i biletet.

Tekst og foto: Roald Årvik

LANGS MOSNESELVA, FRÅ ÅKRAFJORDEN TIL FOLGEFONNÅ

SANDVIKEDALEN LOKKAR

Er du ved Langfoss og ser rett over Åkrafjorden, då ser du rett mot Mosnes. Der renn det ei elv ut i fjorden. Elva har eit grønskjær i seg. Dalen elva renn i heiter Sandvikedalen.

Eg hadde lenge vore nyfiken på kva som skjuler seg innover denne dalen, som er så godt gøymd bak høge fjell. Som einaste stad i landet går nasjonalparken der frå fjorden og heilt opp til isbreen. Sandvikedalen, som vel er 3 dalar, Mosdalen, Lunddalen og Sandvikedalen, er skore ut av fjellet som av ein ukvesst kniv frå Sandvikekjeften oppe ved Sauabreen og ned til Mosnes ved Åkrafjorden. Denne strekkja er omlag 20 km lang.

Det finnes lite tilgjengelege bilete frå dette området. Då Grannar si sommavis dette året hadde ein artikkel om Sandvikedalen, tenkte eg at no var det på tide å skaffa mine egne bilete. At same avis

nemnde at veldig få ferdast der, gjorde ikkje interessa mi mindre. Eg trivs best på attgrodde stiar, og helst utanom stiar.

EIN PLAN VERT LAGD

Siste helga i august vart det meldt stabilt og fint vær, no er sjansen min, tenkte eg. Eg ville fylgje elva frå der ho renn ut i Åkrafjorden og opp til kjelda, til Sauabreen, frå fjord til fonn.

Yngste sonen min og eg går ein del lange dagsturar for å rekke over mykje, utan å måtte overnatte. Desse turane er gjerne på 10-12 timar. Kartet vert studert nøye før slike turar. Denne gongen vart også kartet studert nøye og eg kalkulerte på

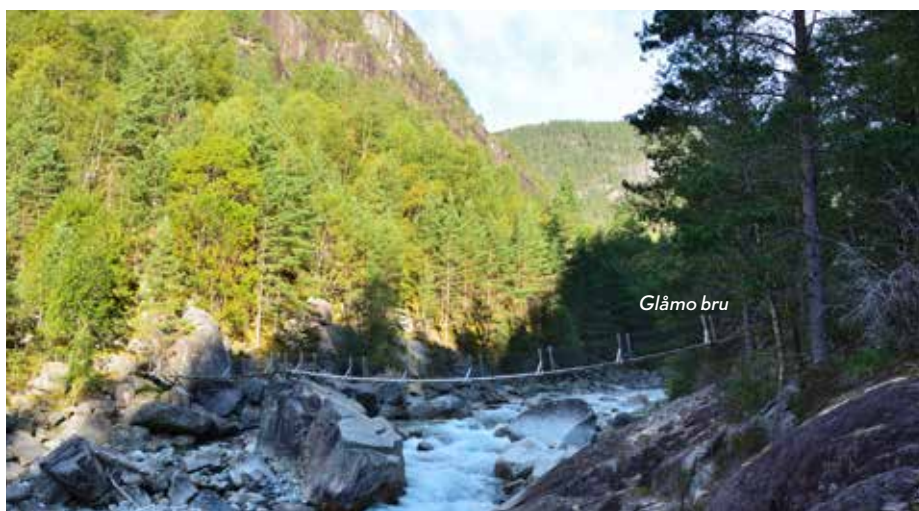
tidsbruk og avstandar. Eg kom fram til at det var så mange ukjende faktorar at eg kunne ikkje klare dette på ein dag. Målet vart då å bruke ein dag frå Mosnes opp til Sauabrehytta, overnatte der i telt, for så på neste dag gå ned til Rullestad og vidare til Fjæra.

Litt over midtvegs innover i den lange dalen ligg det nesten 2,5 km Sandvikevatnet, med stupbratte fjellsider på begge sider. Eg hadde studert nokre bilete av vatnet og konkludert med at det skulle vere mogeleg å ta seg fram langs vestsida av vatnet.

Eg hadde altså ein plan, seinare skulle det vise seg at den var noko mangelfull. Eg gav beskjed heime om at eg vart borte i to dagar, la frå meg ei skisse over kvar eg hadde tenkt å gå. I den djupe dalen ville eg vera isolert frå omverda.

FRÅ MOSNES TIL MOSDALEN

Fredag morgon, omlag 09:15, etter ein båttur frå Fjæra, vert eg sett i land på kaien på Mosnes. Eg har med meg ein over 20 kilo tung ryggsekk. Eg har neppe pakka lett, berre kamera veg godt over 1 kg.

Glåmo bru

Det er ingen fastbuande på Mosnes lengre. Dei som ein gong var fastbuande her vart tvangsflytta på midten av 1960-talet. Dette skjedde etter ein flaum som kom då breen kalva og laga ein ispropp oppe ved Sandvikekjeften, der samla det seg store mengder vatn, før proppen lausna og alt vatnet feia nedover dalen.

Eg er på austsida av elva, går snøgt forbi nokre fritidsbustader og finn stien som skal føre meg innover mot det ukjende. Eg kjem til eit skilt som fortel at no er eg i nasjonalparken, eit signal om at her skal ein te seg med ekstra varsemd.

Om lag ein 0,5 km frå kaien på Mosnes går eg forbi ei hengjebu over elva. Den leier deg inn på ein sti mot Glåmo, som ligg eit stykke aust om Eikemo.

Dei fyrste teikn på at tidlegare generasjonar har bygd den stien eg går på, syner seg snart. Det er laga murar langs elvebreidda slik at stien er god å ta seg fram på. Elva har nokså tett vegetasjonen på begge sider, men der stien ligg, er verken tre eller buskar til hinder. Stien er like ryddig, meir eller mindre, mest heile vegen opp til Sandvikevatnet.

Dei treslaga som det er mest av kring stien er bjørk og rogn. Eg tenkjer at det må vere eit syn å gå her på førsommaren, like etter blada har sprunge ut og dei er på det mest eirgrøne. Blada ber framleis ein fin grønfarge, men ein kan sjå at tida deira er i ferd med å renna ut.

Eg forset innover, etter ei stund svingar stien vekk frå elva eit stykke, eg kjem inn i ein fin bjørkeskog. Trea er ikkje veldig store og høge, er dei ikkje så gamle, eller veks dei seint her?

Ikkje lenge etter bjørkeskogen kjem eg til eit ope område, der det står eit hus og eit par andre uthus. Eg er ved Mosdalen, omlag 1,5 km frå Mosnes. Vindauga på huset er høge, er det eit skulehus eller våningshus? Etter det eg kan sjå har marka her vore dyrka ein gong i tida, kanskje eit våningshus?

PÅ VEG MOT KIEKALONA

Eg hastar vidare. Stien går no inn i ei meir eller mindre samanhengande bratt ur. Her har det vore gjort mange tunge tak. Det er mura og steinlagt ein sti gjennom ura. Det er vanskeleg for meg å fatte alt arbeidet og slitet som ligg bak alt dette, kanskje berre eldre generasjonar kan forstå dette heilt ut.

Idet stien gjennom ura gjer ein sving ned til elvebreidda, kjem eg til eit parti der elva renn stille. Her skin den særskilte grønfargen i elva mot meg sterkare enn der ho renn meir stridt. Det er svært vakkert, ikkje minst der rogn klorer seg fast i ura, fulle av raude rognebær, med den grøne elva som bakteppe.

Stien vidare vekslar mellom å gå opp frå elva og ned att til elvebreidda, i ein slags harmoni med elva sine vekslingar mellom stryk og stille. Slik fortset det

heilt til eg kjem til eit skilt der det står «Kiekelona». Elva gjer her ein 90 graders sving mot vest. Her renn elva stille og breitt. Dette er ei lon, dvs. det same som ein høl eller kulp.

Frå denne lona går stien svært bratt oppover ura og buktar seg langs fjellsidene. Den over 20 kg tunge ryggsekken gjer at eg ikkje tek meg veldig snøgt framover, men kroppen gjev dei svara eg vil ha. Eg er ved godt mot.

Frå langt oppe i ura ser eg ned mot Kiekalona, mot det intenst grøne vatnet i den stille elva der nede. Eg ser opp mot den bratte Renndalsnuten, ruvande ovanfor lona. Han dannar det skarpe hjørnet i elva si 90-graders sving. Eg vert bergteken, aldri har eg sett noko liknande.

FRÅ KIEKALONA TIL SANDVIKEVATNET

Dalen vert djupare og djupare. Eg kjem fram til eit skilt som peikar ut retninga mot Lunddalen. Like etterpå kryssar eg elva på ei hengjebu. Eg er no på vestsida av elva, litt over halvvegs til Sandvikevatnet.

Ferda går vidare til eg står på elvebreidda ved Lunddalen/Londal. Her er det meir ope og lite buskar og tre.

På ein fjellgard oppe i lia her starta produksjonen av den kjende Åkrafjordpølsa.

Stien hald fram langs elva. Etterkvart renn elva meir og meir stille. Eg er ved den siste lona, eg trur den heiter Lono. Eg får gleden av å sjå meir av det vakre fargespelet i elva, kamera er ut av ryggsekken rett som det er.

Like før Sandvikevatnet er eg ved eit nytt ope område. Eg er ved Blomstølen.

Der står det ei hytte. På hytteveggen heng det eit skilt kor det står: «LONO. Hadde du budd her, hadde du vore heime no». Dei orda skal renna meg i hug fleire gonger på turen, dei gongene eg undrar på kvifor eg ikkje haldt meg heime.

EIN KAMP I JUNGEL OG UR

Omsider eg ved Sandvikevatnet. Det er omkransa av stupbratte fjellsider. Eg har brukt i underkant av tre timar hit. Eg tykkjer eg held tidsskjema, det har vore mykje stopp for å fotografere. Målet er framleis å nå opp til Sauabrehytta før natta tek ljuset frå meg. No skal eg ta i ferde med det partiet lokalavisa omtala som uforsvarleg og utriveleg å gå i, vestsida av vatnet. Dryge to timar seinare, etter mykje sveitte, bannskap, oppskrapt og sårete på armane, lyt eg vedgå at sjeldan har Grannar skildra noko meir treffande. Eg legg i veg. Heilt i byrjinga er ikkje vegetasjonen altfor tett. Eg må gå litt på instinkt og finna naturlege leier i høve til hindringar som bergutspring, buskar og tre. Etter kvart tjuknar det veldig til med bjørk og rogn. Eg ser berre ein grøn vegg. I dei bratte fjellsidene ned mot vatnet veks trea både vassrett og loddrett. Eg lyt fastslå at eg er i ein slags jungel, den store ryggsekken heng seg meir eller mindre konstant fast i greiner. Sjølv om eg greier å smyge ein ikkje heller liten kropp forbi vegetasjonsveggen, kjem rekylen når ryggsekken sit seg bomfast. Somme stader lyt eg ned på alle fire for å kome meg under greinene og trestammene. Det veks også store mengder bregnar som løyner kva som ligg der du set foten ned. Er det fast grunn, eller eit djupt hol foten er på veg mot?

For å gjere det ekstra utriveleg er store deler av «stien» også ei ur. Somme gonger, ur med store steinar som ligg nokolunde stabilt. Andre gonger, ur med mindre steinar og av nyare dato, der grunnen brått sviktar under meg i det eg trykkjer eine foten ned for å føre den andre fram. Etter ein halvtime med kamp får eg eit fyrste lite pusterom, vegetasjonen er ikkje så tett. Eg ser heilt fram til nordsida av vatnet. «The promised land»? Eg ser kvite strender der framme.

Her og der finn eg små vardar/nøddlingar, nokon har vore her før meg. Eg må ha valt same lei som tidlegare generasjonar har nytta. Desse steinane er truleg sett opp for meir enn 100 år sidan.

Då vardane vart sett opp var nok vegetasjonen langt frå så tett som no. Gamle bilete eg har sett frå Londal og det at desse småvardane ikkje står så tett, byggjer opp under den teorien.

Gong på gong kjem eg ut av det som ein gong må ha vore ein farbar sti. No gjer tett vegetasjonen og nyare steinskred det svært vanskeleg å både sjå og fylgja den gamle leia. Frå tid til annan vert landskapet meir ope, eg ser då meir og meir av dei kvite sandbankane der breelva renn ut i Sandvikevatnet. Eg må framleis inn i jungelen, men moralen er stigande, eg er no trygg på at eg skal ta meg fram til elvedeltaet.

VED NORDSIDA AV SANDVIKEVATNET

Framme ved nordsida av vatnet tenkjer eg at aldri har lagt så få meter bak meg på dryge to timar. Nordsida av vatnet er ei

stor slette kor stranda med kvit sand står i kontrast til det grønne Sandvikevatnet. Elva deler seg i fleire laup på sletta. Bak stranda veks det ein tett skog av gråor, trea er ikkje så høge, dei har nok ikkje alltid vore her.

Alt det rennande vatnet i kombinasjon med lyse steinar og sand, det grønne Sandvikevatnet, det rører ved meg. Eg tek av meg fjellstøvlane for å kjenna den mjuke sanden mellom tærne og vassar ut i det kalde brevatnet.

Etter å ha fått i meg litt mat, legg eg i veg gjennom skogen av gråor. Vel gjennom skogen ser eg nokre tufter, her ligg restane av Sandvikestølen.

NYE HINDRINGAR

No er det tid for å vinne høgdemetrar, dalen vert brattare. Skysskaren min over Åkrafjorden sa at eg burde krysse oppover dalen, men så stor som elva går, er det ikkje å tenkje på å krysse elva. Eg lyt fortsetje oppover på vestsida.

Det syner seg fort at eg får dei same utfordringane oppover dalen som eg fekk langs vatnet. Tett vegetasjon og steinur. Langs elva er det vanskeleg å gå, eg må bort frå ho og opp i høgda. Deretter går det opp og ned i terrenget for å komme igjennom buskar og kratt og over steinurer. Sjølv om vegetasjonen er litt mindre tett her enn langs vatnet, set ryggsekken seg fast rett som det er.

Steinurene her er meir utfordrande, det er meir laus stein. Normalt er eg veldig glad i å gå i urer, eg kan ta meg fort fram i dei med å hoppe frå stein til stein. Med over 20 kg på ryggen vert tyngde-

punktet heilt annleis enn utan sekk. Eg lyt vakte kvart skritt for å vite at eg i balanse når eg set foten ned, på det som vonleg er ein fast stein. Kjem eg ute av balanse vil ryggsekken gjere det vanskeleg å halde seg på føtene.

Rett som det stoppar eg opp og ser oppover dalen, mot dei høge fjella eg skal over. Det er vilt og vakkert. Framleis er det langt til endes på dalen. Kjem eg fram før mørket fell på? Eg spring ikkje nett som ein hjort oppover dalen.

Eit godt stykke oppe i dalen renn elva over ei meir open slette, her er det elvebreidder og ikkje berre bratte juv. Eg tek meg nedover dit, kan eg kryssa elva her og gå på austsida, som ser ut til å ha eit meir lettgådd terreng? Elva renn i strie straumar. Det er uråd å krysse elva. Eg lyt innsjå at eg har berre vestsida å spele på, på vegen oppover mot Sandvikekjeften.

Brått dukkar ei ny hindring opp, frå ei bratt fjellside kjem det ei sideelv med brevatn nedover. Ho som såg ut som ein bekk på kartet, renn no stridt. Det varme været gjer at avrenninga frå breen er større enn eg trudde. Eg finn til slutt ein stad der steinane ligg til rette for at eg, med nokre målretta hopp frå stein til stein, kavar meg over.

Denne elvekryssinga sår eit frø av uro

i meg, eg skal jo kryssa hovudåra ein stad langt der oppe òg, vil det la seg gjere?

Etter 9 timar på vandring har eg lagt omlag 16 km bak meg. Det er ikkje imponerende langt, men halve lengda har vore i eit slikt krevjande terreng som eg eg vel aldri har vore ute for før. Eg lyt innsjå at eg ikkje når opp til Sauabreen før mørket legg si kåpe over dalen. Eg er ikkje så veldig trøytts fysisk, mest i hovudet, då eg har måtta vere så konsentrert for kvart steg eg har teke, spesielt i alle steinurene.

Eg set opp teltet og kokar meg middag. Eg er no over tregrensa, nordvest om Fagnabotnen, på omlag 700 moh. Sauabrehytta ligg på rundt 1100 moh, resten av høgdemetrane lyt eg ta neste dag.

EI UROLEG NATT

Det tek lang tid før eg sovnar i teltet, tankane svirrar. Frå teltplassen ser det veldig bratt ut i den fjellsida eg skal opp og over. Er det i det heile ei mogeleg rute opp? Eg tenkjer at om eg hadde komme meg over elva her eg ligg no, då hadde eg gått opp til Fagnabotnen og avbrote turen.

Eg har sagt at eg vert borte i to dagar. Om eg må snu og nedover jungelen att, greier eg det på ein dag? Vil eg utsetje meg for det ein gong til? Kjem eg til å verte meldt sakna? Desse tankane

er ikkje oppskrifta på ei god nattesvevn.

Til slutt sovnar eg, for å vakna i tretida på natta, meir svevn vert det ikkje. Eg vert halden vaken av tankar rundt ei ny elevkryssing ved breen, om eg i det heile kjem meg opp fjellsida som ligg og ventar.

PÅ VEG MOT SAUABREEN

Kl. 06:30 er det er lyst nok til å gå. Teltet er i ryggsekken, eg tek meg oppover mot fjellsida inst i Sandvikedalen. Det vert brattare og brattare.

Etter ein liten time ser eg attende, nedover den lange dalen, mot Sandvikevatnet.

Sola har så vidt stått opp. Ho stryk berre dei høgste toppane langs dalen med sine varme strålar. Eg innser at det synet eg ser no, det skal eg gøyma i minnet. Dette har ikkje alt for mange sett. Dette er ikkje den overfolka Preikestolen. Dette er urørt og ekte.

Eg fortset opp den bratte fjellsida. Eg har studert fjellsida i kikkert og leia eg er på meiner eg skal ta meg opp og over fjellet, mot Sauabreen. Uansett kor bratt ei fjellside ser ut, ho er ikkje så bratt når du kjem nære nok, difor har eg ofte med meg kikkert for å finne rett rute oppover bratte fjell. På austsida av meg, langt nede i eit gjel ser eg slutten på Sandvikekjeften, der elva har skore djupe tagga arr i fjellet.

Det er svært bratt og veldig tungt oppover fjellsida. Eg legg frå meg ryggsekken og går vidare for å rekognosera. Eg må sjå om det er mogeleg å ta seg fram til der elva kjem ut av breen.

Etter ein halvtimes marsj oppover er eg på toppen og kan sjå både Sauabrehytta og der elva kjem ut av Sauabreen. Det ser ut som om det er råd å ta seg ned til elva. Vassføringa i elva ser ikkje av-

HT-QUIZ!

Scann QR-koden med kameraet på telefonen din, og delta i en uhyøytidelig HT-quiz. Vi trekker vinner av Devold DNT-lue.

skrekkannde ut frå her eg står. Eg er om lag 200 høgdemeter over der elva kjem ut or breen. Eg returnerer til der ryggsekken ligg, snur og fortset oppover fjellsida, til eg er attende på toppen. Det er krungete å ta seg nedover mot elva, men eg har gjort verre nedstigingar enn denne.

Eg kjem etter kvart inn i eit landskap eg ikkje har sett liknande til før.

Hadde det ikkje vore for vatnet ville eg trudd eg var på månen eller ein annan planet. Det er som om fleire tonn med TNT har gått i lufta og sprengt fjell og stein til alle kantar. Dette står i veldig kontrast til alt det grøne eg såg dagen før. Det er aude og goldt. Til slutt er eg nede ved elva, siste hinder på turen. Eg må over her, eller gjere vendereis, å gå på breen er ikkje eit alternativ, det har eg ikkje nok kunnskap om.

Eg ser elva er større og striare enn ho såg ut som då eg stod oppe på fjellet. Elva greinar seg her og der. Eg lyt kryssa hovudåra mellom der elva greiner seg og før ho samlar seg att, der vil det vere minst vatn å gå gjennom. Eg kjem meg nokså lett over dei mindre sideelvene. No er det berre hovudåra att. Eg finn ein stad der elva renn nokså stridt, men eg skimtar botnen på elva. Sjølv om eg går med dei høgaste fjellstøvlane mine, ser eg at desse kjem til å vera altfor korte for denne elvekryssinga. Eg tek meg ikkje tid til å vege for og imot, no får det bere eller breste. Eg går ut i elva, det strie vatnet rekk godt over knea. Midtvegs kjem eg ut av balanse. Eg er sikker på at eg kjem til å leggja meg flat i elva, men på ein underleg måtte vinn eg att balansen. Brått er

eg over på austsida av elva. Sjølv om eg ber ei tung bør på ryggen, kjenner eg ei anna bør letnar. Siste hinder er passert. Eg har greidd å fylgja Mosneselva frå der ho renn ut i fjorden, opp til kjelda her ho strøymer ut under Folgefonna.

Eg går vidare opp mot Sauabrehytta. Ved hytta vert det ein god pause. Eg fyller på energilagra, får kontakt med omverda og gjev beskjed at alt er vel.

PÅ HEIMVEG

Det går to stiar til Sauabrehytta, ein frå Espeland ovanfor Skare og ein frå Bergstø ved Vintertun. Eg skal ikkje nytta nokon av desse, men i staden fylgje mi eiga rute og kome ned langs Kvernhuselva på Rullestad. Den ruta eg skal gå er nok ein lenger tur enn dei to andre, eg reknar med ca. 12 km til Rullestad. I tillegg har eg 3 km på asfalt frå Rullestad og ned til bilen i Fjæra. Det ber oppover i byrjinga, Eg kjenner at ryggsekken for alvor tyngjer no. Like før stien går litt nedover og flatar ut, får eg eit siste syn av Sandvikevatnet. Eg veit med meg sjølv at eg aldri kjem til å våge meg opp Sandvikedalen att. Når eg kjem fram til der stien mot Bergstø går nedover mot Skjeggesvatnet, tek eg ein meir vestleg kurs og går like aust for Fagnabotnhorga. Eg orientere meg etter fasongen på vatna. Når det ikkje er

meir vatn å sjå tek eg ut ein kompasskurs. Etter kvart får eg auge på Svartenut, då har eg eit fast punkt. Eg skal halde meg aust om han. På Svartenut var yngstemann og eg i juli. No kjenner eg meg litt heime. Eg skal passere Keidalsvatnet på vestsida, deretter ned i ein open dal. Nede i dalen vil eg vere på kjent mark. Skuldrane er såre etter gårdsdagen, eg tek eit bad i Keidalsvatnet. For å halde moralen oppe bestemmer eg meg for at eg skal setje ryggsekken ved vegkanten på Rullestad og gå utan sekk ned til Fjæra.

Resten av turen nedover langs Kvernhuselva går etter planen. Dette er eit flott område, men fokuset er no på å kome meg til E134. Omlag kl. 17:30 er eg nede på Rullestad, eg har vore på vandring i 11 timar, berre ned til Fjæra står att.

I bilen på veg heimover er det tid for oppsummering. Eg tenkjer at eg aldri ville teke denne turen om eg visste kva som venta meg, dette var krevjande både fysisk og psykisk. Men gjort er gjort. Eg har eg fått sett vakker og storslagen natur, eg har fått mange nye bilete til samlinga mi, men kanskje viktigast; fått kjenna på kor liten ein er i slik mektig natur.

Kjelde: Arne Frøkedal. Ein storslått bit av nasjonalparken

Sommaravisa Grannar, 10.06.2021

HILS PÅ BELINDA

– NY AKTIVITETSMEDARBEIDER I ADMINISTRASJONEN

Nå har det jo vært en presentasjon av henne i Haugesunds Avis, likevel mente redaksjonen det var på sin plass med en presentasjon av nyansatt medarbeider i HT-Nytt. Redaksjonens utsendte avtalte derfor et møte med Belinda på HT-huset for en prat.

HVEM ER SÅ DEN NYANSATTE?

Jo, hun heter Belinda Lid Gundersen (36) og kommer opprinnelig fra Voss, men har bodd de siste 11 årene på Åkra på Karmøy der hun ble gift med Runar og de har tre barn på to, fem og ni år. Tidligere har hun jobbet 11 år i skoleverket på Karmøy, på barneskole. Hun er derfor godt vant med å være sammen med og aktivisere barn og unge. Belinda er utdannet lærer med praktisk estetiske fag fra Stord, og tok siste året faget Fjord og Bre som var et internasjonalt studie med fokus på norsk friluftsliv.

Denne bakgrunnen passer svært godt siden stillingen i HT er aktivitetsmedarbeider med ansvar for arbeid med og oppfølging av aktivitet i foreningen for barn, ungdom og skole. Hun har ansvar for diverse prosjekter for barn og unge som blant annet Opptur, leir på Stenestaden for elever sommeren før ungdomsskolen, samt oppfølging av Barnas Turlag og DNT ung. Hun vil selvsagt også være med på de store faste arrangementene som HT arrangerer som Haugesund på langs og Friluftslivets dag som kommer i gang igjen nå etter pandemien. Hun skal også ha ansvar for integreringsprosjekter, som foreløpig ikke har kommet i gang.

Når samtalen finner sted har hun vært i stillingen ca. to måneder, men det virker som hun har full kontroll på alt som skjer i foreningen, ihvertfall det som har med aktivitet å gjøre.

BARNAS TURLAG KARMØY

Hun var også med å starte Barnas Turlag Karmøy sammen med to andre som kom i gang januar 2021 og formelt ble stiftet på årsmøtet i mars der hun ble valgt inn i styret. Barnas Turlag Karmøy har siden oppstarten vært en stor suksess med mye aktivitet og hvor arrangementene fort har blitt fulltegnet. Det var jo begrensninger i vår og sommer av smittevern hensyn, men nå som HT er gjenåpnet for fullt, er det enda lettere å bli med på tur og plass til enda flere.

TIDLIGERE DNT ERFARING OG EGET TURLIV

Hun er ikke født inn i en typisk «DNT-familie», men var alltid mye ute på forskjellige turer og aktiviteter i oppveksten da hun vokste opp på en gård i Raundalen utenfor Voss. Her var det også skikkelig vinter, så hun ble tidlig godt vant på ski. Friluftsliv er med andre ord ikke noe nytt for Belinda. Hun forteller videre å ha vært medlem av DNT lenge, men hadde ikke før hun ble ansatt inngående kjennskap til DNT i form av frivillig arbeid og har ikke tidligere hatt tillitsverv i DNT. Mange av hyttene har hun likevel besøkt og forteller at friluftslivsinteressen virkelig «tok fyr» da hun tok et år på folkehøgskole i Trøndelag etter videregående.

Eget turliv nå begrenser seg til turer og aktiviteter med ungene om man kan si det slikt. Krevende toppturer og lange dagsmarsjer får vente, da det er familien som må få prioritet. Ute hver søndag, og

forsøker å få til en overnatting ute en gang i blant. Belinda er også glad i å gå turorientering i heiene på Karmøy, det er en kjekk aktivitet hvor man kommer til nye steder og får trent seg i kart og kompass. Hun blir også spurt om hun har en favorittur å anbefale. Svaret på det blir turer i Karmøyheiene, tur til Martasetra og Dalsvatnet ved Burmavegen er blant hennes favoritter lokalt.

ELLERS

Hun blir også spurt om hvem hun er ellers, om hun eventuelt har en såkalt «funfact» å dele, eller om det er noe ellers i samfunnet hun er veldig opptatt av. Hun har naturlig nok ikke tid til å ha altfor mange interesser utenom tur, jobb og familie. Men musikkinteressert er hun og forteller å ha gått på musikklinje på videregående. Hun spiller et instrument som heter akkordeon som er en type trekkspill. De fleste forbinder nok trekkspill med gammeldans, men hun spiller klassisk musikk på sitt akkordeon. Ellers blir det piano, sang og gitar sammen med barna.

Tekst: Knut Lund Jacobsen

ENDELIG LANDSMØTE I HAUGESUND 10.-12 JUNI 2022

Haugesund Turistforening inviterer igjen Den Norske Turistforening (DNT) til å avholde sitt landsmøte i Haugesund. Dette var planlagt i 2020, men pandemien satte en stopper for det. Nå tar HT opp tråden igjen. Landsmøtet er DNTs øverste organ, der medlemsforeningene samles for å fatte beslutninger for organisasjonen samt valg av landsstyret. Landsmøtet er ambulerende, det er forskjellige medlemsforeninger som får ansvaret som vertskap for landsmøtet hvert år. Sist det ble arrangert i Haugesund var i 1994.

Totalt er det ventet at det vil samles ca. 400 delegater fra DNT i Haugesund denne helgen. Fra HT kan vi stille med inntil ca. 20 delegater. Det er ønskelig at styremedlemmer i HT deltar, ansatte, representanter fra lokallagene, og eventuelt komiteledere.

Det formelle landsmøtet foregår på Scandic Maritim lørdag 11. juni. Det er oppnevnt en egen lokal landsmøtekomité i HT bestående av Rolf Svendsen, Tore Haugen, Britt Rameckers, Lars Johann Milje, Geir Kvassheim og Kjetil Nordstrøm. Dette blir en vertskapskomité som har ansvar for aktiviteter og arrangement i tilknytning til landsmøtet. Det kommer til å skje en del i tilknytning til det formelle landsmøtet, og til dette trengs det frivillige dugnadsfolk.

OPPLEGGET GENERELT

Torsdag kveld og fredag er det innsjekk for delegatene og HT ønsker velkommen. Dette skjer på Scandic Maritim. Vi trenger frivillige som kan stå på en stand på hotellet fredag og lørdag for å informere delegatene om ulike tilbud og aktiviteter i byen, og til å informere om turer lokalt som Djupadalen og Byheiene. Vi planlegger å invitere delegatene på tur til Vibrandsøy fredagen og har som mål at Villa Vibrandsøy er ferdig til denne helgen.

Det blir også en festaften med buffé og underholdning på Staalehuset fredagskveld for delegater. Her håper vi også å få plass til de frivillige fra HT som bidrar rundt landsmøtet.

TURER FOR DELEGATENE

I uka før landsmøtet, med start lørdag den 4. juni, vil det bli tilbud om Gullrutetur for delegatene, Seljestad - Olalia. Folk kan være med på hele turen, eller på enkeltetapper. Til dette trengs det turledere fra HT. Det kan være turledere som vil være med å lede hele turen, eller enkelte etapper. Siden HT er vertskap, kan det gjerne være turledere som er glad i å lage mat, da det satses på gode fellesmiddager på hyttene i Etnesfjellene.

Det er oppnevnt en egen gullruteturkomité allerede som består av Unni Vestre,

Inger Kallevik Haavik, Arvid Helgesen, Roald Bø og Lars Johann Milje. Det planlegges også dagsturer i sju kommuner på Haugalandet torsdag og søndag. Til disse turene trengs det også turledere.

I DNT har vi for tiden en plan for sat-sing på kyst. Derfor ønsker HT å vise frem vårt kysttilbud i løpet av landsmøtehelgen. Vi er jo veldig stolte av vår kystsatsing. Vibrandsøy vil vi vise frem fredagen i forbindelse med at vi er på Staalehuset.

Det planlegges også tilbud om tur til Geitungen Fyr i løpet av helgen. De av landsmøtedelegatene som reiser lengst vil få tilbud om å booke seg inn på Flokehytterne som er reservert dem i landsmøteuka.

AKTIVITETER FOR BARN – BARNAS TURLAG

Det planlegges også arrangement for Barnas Turlag, med kjekke aktiviteter for barna i sentrum av byen. Det skjer mye i byen denne helgen, det er også rikssamling for Harald Hårfagre (rikssamlingsjubileet) samme helg, og det vil være vikingskip i Smedasundet.

Ønsker du å bidra med noe, enten som turleder, som frivillig på infostand på Maritim eller annet, så ta kontakt med Lars Johann (styreleder.haugesund@dnt.no) eller noen av de andre i landsmøtekomiteen.

Tekst: Tone Helene Kveinen

VILLA VIBRANDSØY

- STATUS MOT DNTS LANDSMØTE I JUNI 2022

Rett vest for Haugesund og skilt av det smale sundet, ligger tradisjonsrike Vibrandsøy. Fra gammelt kalt Byøyene, fordi dette var en liten krans av småøyer. Så ble de forbundet med utfylling i havnebassenget, eller med små bruer. Fra å være bebygd med fiskebruk og boliger i sør, er størstedelen av øya friluftsområde nå, og den er tilrettelagt for allmenn ferdsel.

Her ligger Villa Vibrandsøy, den gamle boligen til skipsreder Ole Andreas Knutsen. I 2017 kjøpte Haugesund Turistforening den gamle herskapseiendommen av Haugesund kommune. HT likte tanken på å skape en turistforeningshytte med fokus på kystfriluftsliv i en havneby! Avstanden fra bykjernen til øya er knappe 800 meter. HTs visjon er å skape et nært

«komme raskt til sted» på fritida. Man ser for seg familier ro over om ettermiddager for å fiske, bade, grille sporte, telte. Når alt blir klart der ute, må båtskyssen bli hyppigere enn i dag. Røvær + Feøy-båten går innom Vibrandsøy på noen ganger, og ellers på forespørsel.

Knutsen-villaen var i dårlig stand, og dugnadsfolket i HT fikk en travel jobb i fanget ved å ta på seg ansvaret for å gjen-skepe fordums prakt. Imidlertid er dugnadsmennsker praktiske folk, og med dynamiske leder Rolf Svendsen i spissen har de gått til verket med øynene åpne for hva som er gjennomførbart, paret med blick for estetikk og praktiske løsninger.

Vi spør Rolf om status for villaen i dag. Og hvor langt de tror HT kan være kommet til DNTs landsmøte i Haugesund i juni 2022? Han svarer raskt at HT vil være ferdig med hovedhuset til landsmøtet. Hagen derimot blir ikke klar. Å føre den tilbake til slik den en gang omkranset boligen, blir også et større prosjekt. Ikke at det er noe mål i våre dager å skape en prydhage som familien Knutsen hadde. En hage som har skjøttet seg selv over så mange år, blir overgrodd og fremstår ikke spesielt attraktiv. Oppgavene står i kø for dugnadsfolket. Nå ser man for seg et praktisk lettstelt areal rundt villaen.

Apropos dugnad. HT innså fra første stund at snekkere måtte hyres inn for å gjøre hovedjobben med villaen. Dugnadsfolket hjelper til på tirsdagene, med Rolf som arbeidsleder også for dem. Sjøfen roser frivilligheten og den gode tonen som rår der ute. Den treffer forresten vi menige i HT på også, når vi trår innforbi dørene på HT-huset!

Neste ledd i forvandlingen av eiendommen blir å ferdiggjøre uthuset. Nå fungerer det som brakke for arbeiderne, men mye jobb gjenstår før uthuset er klart til utleie. Planløsningen er 2 soverom, våtrom med toaletter og dusjer. HT ønsker å beholde den gamle stilen, blant annet kopiere gammelt listverk.

Villa Vibrandsøy passer til å være en kystledhytte! Utsendingene til DNTs landsmøte i 2022 kommer til å bli begeistret over øyperlen. Den ligger så bynært og lett tilgjengelig for fritida med småbåt, kano og pram for familier, turfolk og joggere. Og er enkel å komme til med offentlig transport for turister.

«Velkommen til landsmøte» smiler byggeleder Rolf Svendsen lunt når vi forlater ham på kontoret han knapt rekker å sette seg ved i sin travle hverdag.

Tekst og foto: Per Qvale

► Det er bratt stigning fra
Mannsåker til Rossnos

ROSSNOS

- DEN MEST OMSTRIDTE FJELLTOPPEN I HARDANGER

Rossnos er i disse dager den mest omstridte fjelltoppen i Hardanger. Diskusjonene går høyt i lokalsamfunnet og Hardanger folkeblad er fulle av engasjerte leserinnlegg for og mot bygging av gondolbane til denne markante fjelltoppen i Odda.

Den 1407 meter høye toppen ligger like øst for Odda sentrum, og toppvarden er godt synlig fra gatene i Odda. Toppene er mye brukt som turmål, og den gir et eventyrlig utsyn over Odda, Sørfjorden og Folgefonna.

PLANER OM GONDOLBANE

Tanken om en taubane til Freimstølen (ca 930 m.o.h.) som ligger nord for Rossnos, skal ha vært luftet av Arbeiderpartiet i Odda alt i 1948. Motivasjonen var den gang at det var av stor betydning for arbeiderne å komme ut i frisk luft når de sto i usunt arbeid hele uka. Og billettpris-

ene på rutebilen til Seljestad var for høye til at en arbeiderfamilie hadde råd til en slik utfart. Omkring midten av 1960-tallet ble det syslet med planer om stolheis til Folgefonna. I første omgang tenkte man seg en stolheis fra Tokheim og opp Tokheimskaret. Men da dette ble for dyrt, ble traseen Hovden - Eidesnuten vurdert. I Haugesunds Avis 26.10.1967 opplyses det at disse planene er «fortsatt aktuelle». Senere dukket slike tanker opp igjen. I 2006 forteller Hardanger Folkeblad at det er ønsket om å få bygget gondolbane fra Odda sentrum til Freimstølen og å åpne gourmetrestaurant der.

Omkring 2019 kom selskapet Norwegian Experience, med hovedbase i Stavanger, på banen med planer om å bygge hotell i kaioområdet Allmerket i Odda og bygging av gondolbane til Rossnos. Mønsteret var gondolbanen som ble bygget i Loen. Det ble dannet et eget aksjeselskap, Odda Sky-lift AS, for å realisere planene. Gondolbanen vil bli tre kilometer lang og starte på smelteverkstomta i Odda sentrum. Den skal være en pendelbane med to gondoler, som går opp og ned samtidig. Kapasiteten skal være 60 personer, og kjøretid er tenkt å bli ca sju minutter. I tillegg til gondolbanen, planlegges en restaurant og et opp-

levelsessenter på toppen av Rossnos. Det blir antatt at gondolbanen vil kunne få en trafikk på opptil 140.000 personer i året. Ullensvang kommune inngikk i 2020 en intensjonsavtale med Odda Skylift AS om å få realisert gondolbanen, og kommunen gikk også inn som aksjeeier i selskapet. Kommunen ble da eier av 50% av aksjene. En reguleringsplan er under arbeid og man er i gang med en konsekvensutredning for anlegget.

STOR LOKAL UENIGHET

Uenigheten i lokalsamfunnet er stor. Også de folkevalgte er splittet i saken, men det er et flertall i kommunestyret som har valgt å gå inn med kapital i selskapet som vil bygge. Grunneierne, med et par unntak, er sterkt imot planene. Det er knapt nok noen utgaver av Hardanger folkeblad uten leserinnlegg for eller mot gondolbanen. Av argumentene for å bygge gondolbane, skal nevnes ønsket om økt turisme til Odda, med tilhørende økning i arbeidsplasser og et bidrag til å snu tendensen til nedgang i folketallet i kommunen. Et annet argument er at man vil gjøre spektakulære Rossnos tilgjengelig for «alle».

Motargumentene har vært mange. Vern av naturen og naturmangfoldet mot tunge tekniske inngrep er et av hovedargumentene. Et annet moment som står sentralt, er hensynet til villreinstammen på Hardangervidda, som man mener vil bli forstyrret ved stor tilstrømming av turister via Rossnos. Masseturisme, som er ønsket av utbyggingstilhengerne, brukes som motargument av motstanderne. De av grunneierne som driver gard, mener også at deres sauebeiter i området vil bli forstyrret og ødelagt både med master, banetrase og anleggsveger. Også forurensning fra avløp er et økende tema, da det viser seg at avløpet fra restaurant, opplevelsessenter og toaletter må gå i avløpsrør via Freimstølen. Mange av innbyggerne er også sterkt kritiske til at kommunen, som i neste omgang skal vedta reguleringsplan og gi evt. byggetillatelse er part i saken ved å delta i selskapet som vil bygge ut.

Konsekvensutredningen er fortsatt ikke ferdig, og siste ordet i den heftige lokale debatten er ikke skrevet eller sagt. Og Rossnos ligger fortsatt der og lokker de som kan og vil gå på egne bein.

BALLADEVARDEN

I 2007 ble det fraktet et flygel opp til toppen av Rossnos! Og ingen ringere enn Leif Ove Andsnes gikk turen til topps og spilte Griegs Ballade i g-moll på flygelet. Det ble laget film av begivenheten, som ble vist i NRK og solgt til en rekke land. Både frakt og tur opp og ned gikk bra, bortsett fra at Andsnes mistet den venstre fjellstøvelen da han badet i elva på turen. Det er senere blitt reist opp en trekantet stein ved toppen, der en beskjeden messingplate forteller at dette er Balladevarden og at Leif Ove Andsnes spilte her den 3.6.2007.

SPREKKDANNELSER OG RASFARE

Rossnos ligger i et dramatisk landskap med vill natur og høye stup. Og det er flere sprekker i fjellpartiet, som er under observasjon av Norges Geotekniske Institutt (NGI). På 1970-tallet ble det slått ned to bolter på hver side av en fjellsprekk. I 2005 ble det konstatert at fjellsprekken ikke hadde utvidet seg. Men kontrollmålingen vil fortsette hvert år framover. Også et annet område som ligger i skråningen mellom turstien til Freim og Freimselva, ble etter inspeksjon i 2017 vurdert å være rimelig sikkert mot å utløse større steinskred. Det er også en mengde andre sprekkdannelser i fjellet ved Rossnos. Hvis vi går et lite stykke østover platået fra toppen, kommer vi til en dyp og bred sprekk. Men denne ligger slik til at det nok ikke er fare for ras herfra.

TURTRASEER/ALTERNATIVER

Turen til Rossnos krever gode knær, da det er en del høydemeter opp og ned. Den vanligste traseen går fra Skytebanen øverst i byggefeltet på Freim. Her følger vi vegen opp mot minikraftverket som ble bygd nederst i Freimselva omkring 2010 og følger merket sti inn i skogen. Først i tett granskog, lenger oppe i lauvskog. Sti-

På dette partiet av turen er det montert tau til hjelp når berget er vått og glatt

«Balladevarden»

en slynger seg oppover i god stigning. På toppen av platået passerer vi Freimstølen. Vi går sørover langs platået og deretter i bratt stigning til toppen av Rossnos. Det er også mange andre traseer vi kan gå. En sti tar til på Hjøllo og går via Kinn og opp til platået sør for Freimstølen. En annen – og noe brattere – sti går fra Mannsåker og opp. Her kommer vi opp på platået noe lenger sør enn stien som kommer fra Hjøllo/Kinn. Det er også en fin tur å gå fra Hildalsdalen, evt opp fra Tjødnaalen, og gå via Sjausetedalen til Rossnos fra sør. Turen kan også ta til i Skjeggedal og gå sørvestover til Rossnos.

Enn så lenge ligger Rossnos der urørt i all sin velde. Den er vel verdt et besøk!

NY BRU OVER FLÅTEELVA

På stien mellom Storavassbu og Løkjelsvatn, ved utløpet fra Flåtevann, har fotturister i mange tiår kunnet krysse elva på en enkel trebru.

De siste årene har dette endret seg. Vårflom, høstflom eller store ismasser har flere ganger flyttet bruene nedover elva. Årets lange og tørre sommer gjorde det enkelt å krysse elva tørrskodd ved å hoppe fra stein til stein. Men ingenting varer evig, og i alle fall ikke tørre vestlands-somre.

Sti og vardekomitéen, som kanskje bør hete «Sti- bru- og vardekomitéen» så behovet for en trygg helårsbru. Resultatet ser dere her. Først befarings, måling og beregning, så bygging av fundamenter, og tilslutt ble den 12 meter lange bruene på nær ett tonn løftet på plass.

Prosjektleder Rolf Svendsen ledet arbeidet, godt hjulpet av en gjeng til-litsvalgte fra Sti- og vardekomiteen. Tusen takk til grunneiere som ga oss tillatelse, husrom på Flåtestølen og persontransport opp den ekstremt bratte bakken.

En kjempestor takk til Haugland Transport som støttet oss med gratis trailertransport. For å få dette til stilte sjåfør Per Egil Rullestad og far Olav Rullestad opp på kort varsel, da bilen var ledig noen timer.

**Haugland
Transport**

APPEX ER ET KREATIVT TEKNOLOGISELSKAP

Med lokal tilstedeværelse og solid kompetanse innen strategi, design, web- og systemutvikling er vårt mål å gi deg og dine kunder en bedre opplevelse. Kontakt oss i dag og føl forskjellen!

Telefon 07246 > hello@appex.no > appex.no

Tekst: Knut Lund Jacobsen

LEDERSAMLING

PÅ OLALIA 6.-7 NOVEMBER

Denne helgen var det samling på Olalia Fjellstove for HTs ansatte, styret, komitéledere og turledere. Totalt overnattet 35 personer på Olalia Fjellstove denne helgen. Det var et rikholdig program, sånn sett ikke noe ferieopphold da programmet var tett og det ble forventet at alle var aktive og bidro. Lørdag formiddag fikk vi også storfint besøk av DNTs generalsekretær Dag Terje Klarp Solvang og tidligere helseminister Bent Høie. Som nå er Statsforvalter i Rogaland (tidligere benevnelse er Fylkesmann).

De stod for offisiell åpning med snorklipping av ny bro over Furevasselva på nedsiden av Olalia. I tillegg hadde begge et kort innlegg på Fjellstova. De snakket generelt om frivilligheten og dugnadsarbeidet i DNT og viktigheten av det. Og takket alle de frivillige ved å påpeke at uten de frivillige hadde ikke DNT fremstått slik den gjør i dag. Det ble også nevnt at DNT hele tiden må tilpasse seg samfunnsutviklingen slik at foreningen hele tiden fremstår som attraktiv og har høy tillitt i samfunnet. Endringer som er viktige å ta inn over seg og som det hele tiden må jobbes med er blant annet bærekraft som er et område DNT har sterkt fokus på. Bærekraft var forøvrig et gjennomgangstema for hele

samlingen hvor det søndagen ble arbeidet i grupper med HTs bærekraftstrategi. Dag Terje påpekte også at det er viktig å gi et turtilbud og hyttetilbud som medlemmene ønsker. Krav til komfort har nok endret seg noe opp gjennom årene og her skal DNT tilpasse seg. Mange ønsker seg for eksempel andre overnattingsløsninger enn sovesal på hyttene og det er derfor viktig at DNT tilbyr forskjellige overnattingsløsninger/romtyper på hyttene.

Deretter bar det ned til åpningen av den nye broa over Furevasselva i typisk høstvær. Tilstede var også en journalist fra Grannar. Styreleder i HT, Lars Johann Milje, startet med å si noen ord om broa og dugnadsarbeidet sti -og vardekomiteen har lagt ned i arbeidet med broa. Deretter ble champagnen sprettet (alkoholfri) og det ble skålet og ropt hurra for den nye fantastiske broa før den offisielt ble åpnet og snoren klippet av Dag Terje og Bent.

Geir Kvassheim i sti -og vardekomiteen forteller følgende om arbeidet med broa: *Det er nedlagt 224 dugnadstimer i forbindelse med arbeidet med broa, hovedsakelig utført på dugnad av medlemmer i sti -og vardekomiteen. Litt profesjonell hjelp fra byggmester Helge Kvale for å være sikker på sikkerheten. Den har kostet ca. kr 500 000 og det er gitt støtte fra Etne Sparebank, Sparebankstiftelsen SR bank og spillemidler. Planleggingen begynte for drøyt to år siden og selve byggingen er utført juni - september i år. Den gamle broa ble tatt av flom for 4 år siden.*

Denne broa må i hvert fall være bærekraftig når den tåler så mye av ledelsen i HT og DNT på en gang!

Dag Terje og Bent deltok ikke på kveldsprogrammet på Olalia. De bodde nemlig på Flokehyttene på Ryvarden denne helgen og syklet tilbake til Oppheim på lånte sykler fra Frilager (hentet på Oppheim) etter at broa var offisielt åpnet. Vi i HT syntes det var kjekt å få vist frem vår flotte storstue på Olalia til generalsekretæren i DNT.

Etter broåpningen var det mer program for HTs folk blant annet litt orientering fra styret og administrasjonen om ulike saker og planer. Deretter var det separate møter for styret og komitéledere og turlederne.

Turlederne hadde sin turledersamling der generelt sikkerhetsarbeid, nødprosedyrer og risikovurderinger i forbindelse med arrangerte turer ble gjennomgått og repetert. Ansvarlig for denne delen var leder i turlederkomiteen, Bjørg Kristin Steinsland.

I tillegg ble det presentert en «case» med ulike problemstillinger og utfordringer på tur. Casen ble diskutert i grupper og deretter en plenumgjennomgang. 18 turledere deltok på turledersamlingen.

Samtidig hadde styret og komitélederne et lederforum der det ble snakket om lederskap og ønsker for kommende år. På kvelden ble det servert en god hjortegryte og det ble tid til mingling og mer uformelle diskusjoner.

Søndag etter frokost var det tid for presentasjon av Haugesund Turistforening sitt arbeid med naturvern. Karl Andreas (Kalland) Knutsen tok seg av dette. Etterpå ble DNTs Bærekraftstrategi og HTs Bærekraftsløfte presentert av styreleder. Etter presentasjonen var det tid for gruppearbeid der det ble drøftet hva HTs bærekraftstrategi mer konkret har å si for foreningen.

Rolf Svendsen påpekte i forlengelsen av dette at HT lenge har vært langt fremme ved at foreningen lenge har vært bærekraftige i alt vi har foretatt oss, blant

Tekst: Knut Lund Jacobsen

NYTT FRA TUR- LEDERKOMITEEN

HT har i år utdannet 10 nye turledere som grunnleggende turledere. Kurset foregikk på Olalia og det var en veldig god gjeng som vi ser frem til å bruke som turledere i foreningen. De to foregående år, 2020 og 2021 har aktiviteten i foreningen vært redusert som følge av pandemien, også på turledersiden. Neste år satser turlederkomiteen på å få tatt opp aktiviteten for fullt. HT er avhengig av at folk vil ta turlederkurs for at aktivitetstilbudet skal kunne opprettholdes i foreningen. Dette på grunn av at det fremover stadig stilles strengere krav til at turledere på HTs turer er utdannet i henhold til DNTs turlederutdanning.

Neste år har HT planlagt samtlige kurs i DNTs turlederstige: førstehjelpskurs, aktivitetslederkurs, nærturlederkurs, grunnleggende turlederkurs og sommerturlederkurs. I tillegg er det satt opp gps -kurs for de som ønsker å bli tryggere i bruk av gps.

Er du interessert i å bli turleder, følg med i kalenderen og meld deg på. Det er også lærerikt og kjekt å ta turlederkurs.

Tekst: Karen Johanne Baalsrud og
Karl Andreas Knutsen

Foto: Espen Mills

DA LANGFOSS BLE REDDET FRA UTBYGGING

Langfossen kalles også «porten til Haugalandet», og utgjør emblemet til Etne kommune. Men gjennom de siste hundre årene har mange siklet på å temme fossen gjennom kraftutbygging. Den mektige fossen fikk likevel i 1980 et delvis vern som en del av Verneplan 2 for vassdrag. Det var et «postkortvern», som gjaldt i sommerperioden 1. mai til 31. august, slik at det fortsatt skulle være mulig å utnytte vintervannet til kraft.

I de omfattende planene for storutbygging av indre Etnesfjell på 1980-tallet og den store utvidelsen av Saudautbyggingen på 2000-tallet, var Langfossen begge ganger en viktig del av planene. Fossen kommer fra Vaulavatnet (874 moh.), med et stort nedbørsfelt inn mot grensen til Sauda.

De første planene fra Haugesund Elektrisitetsverk (HEV) var å føre Vaulavatnet vestover, hvor også blant annet Blomstølen skulle demmes ned. Da ble Haugesund Turistforenings naturvernkomité etablert, med mål om å verne hele området mot kraftutbygging. Det ble en langvarig drakamp, hvor vi hadde godt samarbeid med mange organisasjoner og lokale

krefter. Men kommunen og HEV ønsket penger i kassa og håpet på arbeidsplasser. Etter 10 år og mye arbeid ble vi premiert med at Etnevassdraget kom med i Verneplan 4, i 1993. Men Vaula og Langfossen renner jo en annen vei og inngikk ikke i Etnevassdraget, så her gjaldt fortsatt bare fem måneders sommervern.

Da Elkem, Sauefaldene og Sunnhordland Kraftlag (SKL) i 2000 la fram omfattende opprustings- og utvidingsplaner i Sauda-prosjektet, ønsket de å utvide sitt område kraftig både sørover og nordover. Til sammen 10 elver og bekker mot Åkra-fjorden og Rullestad i Etne ble foreslått ført sørover til turbiner i Sauda i et svært takrenneprosjekt. Langfossen utgjorde den største kraftdelen av dette, selv om vannet bare var tilgjengelig 7 måneder av året.. Mens Etne kommune tidligere hadde vært positive til utbygging som kunne gi kroner i kassa, snudde stemningen nå. «Ikke en dråpe til Sauda!» Men et flertall i Etne kommunestyre lot seg likevel friste av lokkende millioner, og sa ja.

Igjen ble dette en sak for HT sin naturvernkomité, og vi fikk etablert «Vernegruppa for Saudavassdraga» med et godt samarbeid mellom turistforeninger, naturverninteresser og Jeger og fiskeforbundet. Til sammen representerte vi 23 000 medlemmer. Vi fikk også midler til en ansatt i en periode, finansiert av Finsefondet. Det var en viktig avlastning for oss mange frivillige som primært stod på utenom ordinær arbeidstid.

Denne gangen valgte vi å ikke bare være mot de fremlagte planene. Med god hjelp av ingeniørhjernen til Christen Urrang utarbeidet vi «Alternativ 2000», hvor Sauda fikk tilført ny kraft fra allerede berørte områder, men hvor noen hittil urørte områder med dokumentert stor verneverdi utgikk. Vi fikk blant annet presentert forslaget for daværende energiminister Einar Stensnæs fra Hauge-sund, og han ble begeistret. Å legge fram et konstruktivt forslag som også naturinteressene kunne stille seg bak, var nytt for politikerne. Vi tror dette kanskje var avgjørende for at Nordoverføringen med Langfossen til slutt ble tatt ut av Sauda-prosjektet.

Det lokale engasjementet var stort. Grendeutvalget for Åkra-fjorden frarådde utbygging på det sterkeste. I Etne dannet

vi Langfossens venner og startet underskriftskampanje. Vi hadde blant annet stand på Etnemarknaden, og mange skrev seg på. Men udemokratiske krefter var også å se. En natt hadde noen revet ned plakater og bilder på vår stand, mellom husflidsutsalg og andre frivillige organisasjoner. Likevel, i september 2000 overrakte vi mer enn 4000 underskrifter - flere enn det bor folk i Etne(!) - til ordfører Amund Enge.

NVE tilrådte til slutt at Langfossen og Saltåna ble tatt ut av nordoverføringen. Resten av takrenneprosjektet ble deretter skrinlagt av økonomiske grunner. Stortinget velsignet et noe redusert Sauda-prosjekt. Så, endelig, i suppleringsplan 4 i 2005 fikk Langfossen vern hele året.

CNN har kåret Langfossen i Etne til en av verdens ti flotteste fosser. Tenk at vi har noe slikt! Etne og hele Haugalandet bruker den i sin markedsføring, og turistaktiviteten i Åkra-fjorden har skapt mange arbeidsplasser.

Hva tenker vi når vi blar i gamle notater og avisutklipp, når det har gått noen år?

- At verdien av Langfossen som opplevelsesobjekt var lite framme både lokalt og nasjonalt før 1995, så ble den liksom «oppdaget».

- At vi nådde fram gjennom redelighet, dialog og samarbeid, og stor innsats. Takk til alle som deltok!

- At det kan komme nye utfordringer, hva betyr varig vern? Allerede i 2008 kom nye utbyggingsforslag for det vernet området fra Haugaland Kraft. Det er ingen selvfølge, at Blomstølen med vollene rundt for all tid får ligge urørt, og at Langfossen renner fritt.

Tenk på dette hver gang du kjører forbi, eller tar turen opp langs den flotte fossen!

Norges største leverandør av
stål og metaller

NORSK STÅL

norskstaal.no

TORVASTAD

Lekre eneboliger i rekke med carport

FAKTA OM BOLIGENE

BRA: 127 m² | Soverom: 3

kr 3 690 000,-

[finn.no/119619403](https://www.finn.no/119619403)

Adr: Fagervolltunet, 4260 Torvastad

BoligPartner Haugesund er klare til å bygge disse rålekre eneboligene i kjede! Helt nytt med flotte løsninger. Store vinduer, terrasse over carport, flott utsikt fra boligens 2 etasje, god takhøyde i stue og kjøkken er noe av det du kan forvente.

Å kjøpe nytt drar med seg en hel del fordeler. Tenk så herlig å kunne flytte rett inn i et hjem med moderne løsninger og ingen behov for oppussing. Lave omkostninger og nybygg-garanti!

VI BYGGER BOLIGER PÅ HAUGALANDET!

Går du med byggeplaner? Kontakt oss!

Antonie Pettersen: 907 75 746

Henriette Opheim: 474 54 629

BoligPartner Haugesund

Telefon: 902 78 888 | E-post: haugesund@boligpartner.no

Stølsmyr 20, 5542 Karmsund

BoligPartner

VÅRE TURVENNER

VI I HAUGESUND
TURISFORENING
ØNSKER ALLE VÅRE
MEDLEMMER
EN RIKTIG GOD JUL
OG ET GODT NYTT ÅR

macron

HAUGALAND RENGJØRINGSSERVICE A/S

H.B.O NOVA PRINT

Hakket foran

Vi i Paxon jobber alltid for å være «Hakket foran»
Det betyr at vi alltid ønsker å være et lite knepp
foran i alt vi gjør. Vi skal yte det lille ekstra som gir
kunder og ansatte mening og merverdi. Ta gjerne
kontakt med oss for en prat om våre tjenester.

- PROSJEKTLEDELSE
- PROSJEKTUTVIKLING
- PROSJEKTERINGSLEDELSE
- BYGGHERREOMBUD
- BYGGELEDELSE
- SHA/HMS-KOMPETANSE
- LEIETAKERRÅDGIVNING
- BYGGELÅNSKONTROLL
- EIENDOMSUTVIKLING

paxon.no

VÅRE TURVENNER

Allsidighet er vår styrke - fra små oppdrag på hytter og bolig, til større nærings- og industribygg

Bjelland VVS AS
Hverdager: 08:00-15:30 Telefon: 52 70 45 30
Kvalamarka 29, 5514 Haugesund
VB.no

Bjelland VVS AS

VI VOKSER MED DEG

Vi tilbyr komplette regnskapstjenester, forretningsførsel og rådgivning. Hagland Finans bistår gjerne i den løpende oppfølging av din virksomhet med oppgaver som regnskap og lønn, og som rådgiver ved etablering, kjøp og salg av virksomhet, generasjonsskifte eller finansiering. hagland-finans.no

REGNSKAP | LØNN | FORRETNINGSFØRSEL | RÅDGIVNING

BYGGMESTER HELGE KVALE

+47 909 92 944
post@byggmesterkvale.no

Har bygget hytter for Haugesund
Turistforening siden 2004

**GRASROT
ANDELEN**
NORSK TIPPING

**STØTT OSS MED DIN
GRASROTANDEL!**

Les mer på grasrotandelen.no

**STØTT HAUGESUND
TURISTFORENING VED
GI DIN GRASROTANDEL
TIL OSS.**

**PÅ DEN MÅTEN ER DU
MED PÅ Å BESTEMME
HVEM SOM SKAL FÅ
OVERSKUDET FRA
NORSK TIPPING.**

Haugesund Turistforening

Org. nr. 971 157 100

Ta med deg strekkoden og ditt spillekort til en av Norsk Tippings mange kommisjonærer.

32774971157100

Tradisjon, kvalitet og kreativitet blandet med entusiasme er oppskriften på godt storkjøkkenmiljø. Du finner oss over hele landet.

www.norröna.net

Norröna
STORKJØKKEN

VÅRE TURVENNER

Ring oss for pris!

Tlf.: 88 0013 13 – E-mail: post@fonnafly.no

www.fonnafly.no

**Vi har helikopter på
våre lokasjoner i**

Bergen, Voss, Sand,
Stryn, Kristiansand
og Sandefjord.

**BESØK OSS PÅ
haugesund.dnt.no**

Når du vil vise igjen!
ARGUS PROFIL

post@argusprofil.no / mob 48348059 / argusprofil.no

Thorsen Gruppen har etablert seg i Haugesund

Vi har vært en lokal forhandler
av Konica Minolta
kopi- og multifunksjonsmaskiner
i snart 40 år.

Ta kontakt med oss i dag
for et godt tilbud!

KONICA MINOLTA

Norevegen 36 B, 5542 Karmsund www.thorsengruppen.no tlf. 52 82 90 00 post@thorsengruppen.no

Tekst: Knut Lund Jacobsen

TURTIPS

STOREFJELLNIBBA, SKJOLD

Utsikt fra Storefjellnibba mot Skjoldafjorden / Skjold.

På gjenåpningsdagen, den siste lørdagen i september som var en fin dag, kjørte jeg innover forbi Skjoldastraumen, videre på fylkesveg 513 i retning Solheim. Startstedet for turen er ca. 5 km fra slusene i Skjoldastraumen i retning Solheim. Her er ingen stor parkeringsplass med infotavle, men en grei liten parkeringslomme med plass til 5-6 biler. Alternativt kan man kjøre E134 til Solheim og kjøre ca. 5 km i retning Skjoldastraumen og parkeringen er da knappe 3 km forbi avkjøringen til Otertong badeplass.

Stien opp er merket med oransje rundinger på trærne. Først over to bekkefar og noen hundre meter flatt parallelt med vegen før stigningen begynner. Det er svært bratt opp til Gråfjellet på ca. 300 meters høyde hvor det også er en varde. Deretter flater det ut og bergknausene følges videre oppover, deretter over en myr og deretter følges ryggen mot toppen på 509 meter. Stien er grei å følge og brukbart merket. Fra vi nærmer oss Gråfjellet får vi flott utsikt over Skjoldafjorden og fra toppen er det flott utsikt både over Skjoldafjorden og mot det ytre Haugalandet, samt innover mot Vats.

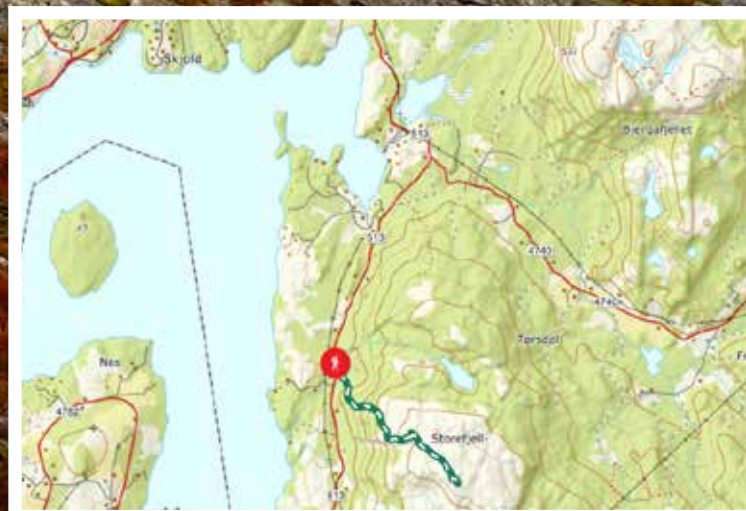
UT Flere turforslag finner du på [UT.no](https://www.ut.no)

Utsikt fra Gråfjellet, mot toppen som er ca. midt i bildet.

Toppen har ikke så veldig mye besøk, men er en fin tur som anbefales og er et godt alternativ til de mer kjente og besøkte turmålene i området som Lammanuten og Himakånå. Skjold Turlag har et registreringsopplegg på toppen der med kan registrere sitt besøk slik det også er for mange av de andre toppene i Vindafjord.

Du kan også nå toppen via merket rute som starter på samme sted som turen til Skrubbahaugen, ved veikrysset til Sagi/Tørsdal på fylkesveg 513. Dette er en noe enklere og litt mindre bratt rute, men litt lengre tur som er godt merket med røde pinner.

BILSENTERET HAUGESUND AS

BLIR NY SAMARBEIDSPARTNER

Det er inngått samarbeidsavtale mellom Bilsenteret Haugesund AS og Haugesund Turistforening. Avtalen gir medlemmer rabatt ved kjøp av elbil-favoritten Nissan Leaf.

Magnus Hope Røeggen hos Bilsenteret Haugesund har stor sans for det arbeidet Turistforeningen gjør for lokalsamfunnet og er strålende fornøyd med det nye samarbeidet.

-Som mange andre benytter jeg stier og ruter i nærområdet. Jeg er spesielt imponert over det frivillige arbeidet som nedlegges. Dette er folkehelse på sitt aller beste, mener Hope Røeggen.

Avtaler som medlemmer kan dra nytte av -Det er viktig at vi som forening inngår avtaler som også våre medlemmer kan dra nytte av. I dette tilfelle gode medlemsrabatter ved kjøp av Nissan Leaf. Dessuten ser vi gjerne at flest mulig benytter fossilfrie kjøretøy. Slik sett er dette et tiltak som passer godt inn i arbeidet med vår nye strategi for bærekraft, utdyper Tore Haugen, daglig leder i Haugesund Turistforening.

Medlemskampanje på topputgaven av Nissan Leaf

**Du sparer kr. 8.000 i forhold til ordinær kampanje.
Samtidig støtter du Haugesund Turistforening med
kr. 10.000,- ved kjøp av ny Nissan Leaf**

Nissan Leaf 40 kwt Tekna Kr. 283.700,-

Prisen er inkludert vinterhjul og metallic lakk.

Nissan LEAF er utstyrt med de beste intelligente kjøreteknologiene, inkludert e-pedal og ProPILOT, og sørger for en herlig dynamisk kjøreopplevelse. Helelektriske Nissan LEAF er den perfekte representasjonen av Nissan Intelligent Mobility

Nissan Leaf 62 kwt Tekna Kr. 328.600,-

Prisen er inkludert vinterhjul og metallic lakk.

Finansiering: Flytende rente p.t.2,5% og vil reguleres dersom Brage Finans gjennomfører renteregulering.

SENIORGRUPPEN PÅ TUR 2021

Åkrehamn Langåker

Geitungen fyr

Båttur til Romsa

Båttur til Romsa

Gourmettur til Utsira: Overnatting på Nordvikgården

Bondhusvatnet

Tur til Jettegrytene, Rullestad

Tur til sør-fylket: Rennesøyhodnet

Seniorpustibakken

Budeiene på Kjellstøl, Rosendal

Geitungen fyr

Lierfell i Sveio

Utsikt fra Malmangernuten, Rosendal

Takk for turen til alle deltagere i 2021,
og velkommen på tur i 2022!
Hilsen Anne-Lise Borum

HAUGALAND KRAFT

Kraftige inntrykk

Turen opp var slitsom, men verdt hvert eneste skritt. Din egen kraft har tatt deg hit, høyt over verden og med solen i ryggen. Slike øyeblikk gir ny kraft til kropp og sjel. Haugaland Kraft er stolt over å støtte Haugesund Turistforening. Noe som bidrar til å gjøre naturen tilgjengelig for oss alle.

Vi ønsker alle haugalendinger en god tur!

Tekst: Tone Helene Kveinen

PÅ SIVILISERTE STIER ELLER FRIFOT: TIL GLEDE OG BESVÆR

Kan jeg ha vært 3 år? Det morsomste jeg visste var å klatre rundt på gråsteinene, store og små, som lå i tunet der vedskjulet kom noen år etterpå. Minnet er lysende klart. Og på de sjeldne fotografiene fra den gang da, ser jeg en kjolekledd småjente med tindrende smil i full bestrebelse på å nå til toppen av det største småberget etter små knaster og revner.

Å klatre i den gamle bjørka med den laglige kløfta i stammen to meter over bakken var en daglig syssel. Det var den gangen barna ble sendt ut av foreldrene i all slags vær med beskjed om å underholde seg sjøl, for de voksne var opptatt med sitt. Siden har det fortsatt, høyt eller langt, sti eller på frifot – «barra te å gå»!

På Ryvarden Kulturfyr var det tillyst konsert midt på dagen. Det blåste sterk kuling den dagen i oktober. Vi merket vinden godt, for det ble sterkt vindfang i damene utover mot fyret. Vi fikk en smak på alvoret for de som har hatt sjøen som arbeidsplass og levemåte i alle år; vi gikk der jo bare for hygge. I dette spennet mellom alvor og våre dagers fritid ligger fascinasjonen i å prøve ut hva man står for når elementene spiller seg ut.

Dagen etter blåste det litt mindre, men til gjengjeld var temperaturen sunket, og ikke var det trygt for regnbyger heller. Fortalte Yr oss. Men pytt, pytt, relevante klær hang i klesskapet og støvlene vannrette. TellTur-kodene kalte til dyst før

fristen gikk ut 1. november. Så til Breidalsleitet på Stord denne gangen. Det er en times kjøring fra Aksdal til Øvre Økland på Stord. Fin grusvei til Ravatnet etter den flott tilrettelagte Gerda-stien noen hundre meter fra parkeringa. Når stien er endt etter ca en kilometer, kommer man ut på veien igjen. Den ligger slett og fin og idyllisk i tett skog, og etterhvert bratt opp mot Ravatnet og demningen via Vatnadalen. Derfra begynte stien langs vannet, og dessuten bygene – som meldt! Ikke regn, men haglbyger fra nord på 344 meters høyde. Kalde isnåler smalt om kinn. Sludd lå i stien fra natten. Tidvis. For noen ganger lå stien under vann. Da var det ikke annet å gjøre enn å svinge seg videre bortover etter småfuru-enes topp, brakebuskene og bjørkleggene for å sikre seg fra å skli på svaene, inn til stien lå klar langs vannet på nytt. Slik avanserte man opp og ned og framover til halvveis langs Ravatnet. Der forteller kartet at man skal rett opp i lia. Samtidig så melder kroppen fra om at en har vært på bena uten hvil noen timer. Bør ikke den koden ligge i øyesyn et sted oppi der?

Den følelsen holder aldri stikk. Da er det som regel to kilometer igjen. Så også i dag. «Ved den store steinene» står det i instruksjonen! Det finnes mange store steiner til fjells er min erfaring. Som også har lært meg at den det gjelder, som regel ligger oppe i bandet fra en dal til en annen. Men hvilket band? Hvilken dal? For når man kommer opp den første kneika, så er det et vell av daler å velge mellom. Takk og lov er skiltinga god, så da er det jo bare å holde fram på stien, mens fysikken fremdeles holder. Opp enda en drøy bakke med mer og mer sludd på stien. Om ikke motet er ungt og rankt, som Bjørnson så poetisk ytrer, så er det sterkt. Endelig: der kom koden til svar! Dessuten vinden, som hadde økt til kuling og enda ei sterk byge fra nord. Den lot seg ikke kombinere med nisten. Skivene ble inntatt på hjemveien med vinden i ryggen nå. Så dermed fikk man spist dem før de ville renne bort som velling mellom fingrene. Og hendene være følelsesløse. For trass i godt regntøy – det ble kjølig.

Pussig nok er noen av oss konstruert slik,

at når målet er nådd, føles det som hjemturen går dobbelt så raskt. Dessverre er det også slik at man kanskje ikke er like aktpågivende. Vel, nede fra Ravatnet og Vatnadalen tok jeg feil vei da grusveien delte seg. Jeg endte opp ved to gardsgrinder med gardsbruk bak, dessuten noen bolighus. Det så ikke ut til at noen var hjemme for å spørre om veien til parkeringa. Derimot ble jeg oppmerksom på motordur i det fjerne: En sag? En traktor? Jeg fulgte lyden og fant en eldre kar som skuflet steiner vekk fra en gardsvei.

Han var velvilligheten selv, fortalte meg at bilen min ville jeg finne ved å gå to kilometer tilbake. Og så til venstre i krysset. «På godt ein time, så e' du der!» Ja ha! Men det haglet heldigvis ikke lenger, det småregnet så lint, men vætet likevel. «Dreg du den, så dreg du den også!». Etter tre kvarter kom jeg til parkeringa.

Så spør jo godtfolk selvsagt: «Syns du dette er moro»? Ja, jeg synes det. Det er spennende. Har alltid hatt glede av å tøye grensene. Uten sammenlikning

for øvrig har jeg filosofiprofessor Arne Næss på min side: han gav seg aldri på å ta seg ut, og han ble en gammel mann med lekende sinn til siste slutt. Det har med mestringsfølelse å gjøre. Og så er det selve turene; de blir aldri like, for dagene er aldri de samme. Jeg underskriver Karin Boyes ord:

Nog finns det mål och mening i vår färd –
men det är vägen, som er mödan värd.

LINE HÅRKL AU/DNT

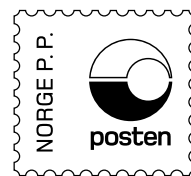
HILSEN FRA OLALIA FJELLSTOVE

Kafésesongen 2021 på Olalia er over for i år. Som dere vet, har også 2021 vært preget av koronarestriksjoner i hopenettall. For oss i driftskomiteén, har det resultert i stadig utsetting av vertsoplæring, omskriving av både smitteverntiltak og informasjon til vertene. I tillegg måtte vi holde Fjellstova stengt eller delvis stengt i nesten hele vintersesongen. Tross i dette, hadde vi mange besøkende, selv om de ikke fikk komme inn. En periode tilrettela vi med grill og bålpanne, så tror mange fikk øynene opp for vår nærmeste skidestinasjon. For – utrolig nok – hadde vi mange dager med flotte skiforhold.

Selv om snøen ordnet seg selv i vinter, er det mye som ikke gjør seg selv, på et så stort hytteanlegg. For å holde hyttene på Olalia tipp topp, har vi en flott dugnadsgjeng. Gjengen består av ektepar, enslige, venninner, spreke pensjonister og andre, som stiller opp helg etter helg. Tusen takk, til alle som stiller opp, slik at gjestene møter både reine og ryddige hytter. Denne gjengen har bidratt slik at stort underskudd er snudd til bitelitt underskudd på tre år!

En dugnadshelg for vertene på Olalia starter fredag kveld. Vel framme på hytta rigger vi oss til på rommet, før vi lager et felles måltid mat. Deretter slapper vi av med drøs og fyr i peisen, og kanskje noe godt i glasset. Har vi overnattingsgjester, viser vi disse rundt og tar imot med smil og gode råd. Lørdagen starter vertene med felles frokost. Her planlegger og fordeler vi dagens gjøremål. Så starter vi med dagens dovask, samt klargjøring av kaféen. Resten av dagen går til å ekspedere kundene, klargjøre mat til kaféen, samt ta imot dagens overnattingsgjester. Når vi har stengt kaféen for dagen, tar vi kanskje en felles tur i nærområdet. Deilig og komme seg ut! På kvelden nyter vi igjen et godt måltid, spandert av Haugesund Turistforening, før dagen avsluttes med prat og kos i peisestua. Er det mye gjester, slår vi kanskje til med en quiz. Så tross i mange travle (og noen rolige) helger, koser vi oss med mye lått og løye.

Har du også lyst til å bli en del av denne positive gjengen? Ja, da har du sjansen 22. januar. Den dagen kjører vi en opplæringsdag for nye verter. Frister dette? Ta kontakt med Anne Smistad Flemmen på tlf 917 59 873 eller Harald Selsås på tlf 952 11 114.

Nytt utseende – fortsatt like lokal, nær og personlig.

Vi gleder oss til vårt neste kapittel, sammen med deg.

Spennende, utfordrende, lærerikt og magisk. Et nytt kapittel kan være så mangt. Men en ting er sikkert – vi er her for deg når du trenger oss, fra de små til de store tingene i livet. Vi er fortsatt lokalbanken. Vi er der du er.

Spare

Låne

Betale

Forsikre